

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد
بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم
از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Ideological

مسائل ایدئولوژیک

درویش وردک

۰۲ جون ۲۰۱۵

مجلس چهاردهم (در نهی از نفاق)

شیخ عبدالقادر (رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُ)، بامداد روز جمعه، هفتم ذی القعدة سال ۵۴۵ هجری قمری در مدرسه فرمودند: ای منافق، خداری زمین را از لوث وجود تو پاک کند. این نفاق و دورویی چه سودی برایت دارد؟ علماء و اولیاء و صالحین را غیبت می کنی و با این عمل زشت گوشت آنان را می خوری، چرا تو و امثال توبه این عمل ناپسند می پردازید؟ بزودی زبان و گوشت بدن شما طعمه کرمها خواهد شد، و پاره های بدنتان خوراک آنها می گردد، زمین اجساد پوسیده و از هم پاشیده تان را می ساید و دگرگون می کند.

رستگاری برای کسی که نسبت به خدا و بندگان صالح او حسن ظن نداشته و در برابر آنان متواضع نباشد، ممکن نیست. چرا نسبت به آنان فروتن نیستی، در حالی که آنها فرمانروایان دینی هستند و تو در مقایسه با آنان وجود ناقابل بیش نیستی. خداوند متعال حل و عقد امور را به دست آنان سپرده است. به واسطه برکت وجود آنان باران می بارد و از زمین گیاه می روید. تمام مردم زیردستان آنانند و هر یک از ایشان به سان کوهی استوارند، به طوریکه تند باد سختیها و مصیبت ها آنها را نمی لرزاند.

هیچ نیروئی قادر نیست آنان را از جایگاه توحید و رضاء تکان دهد. آنچه برای خود می خواهند، برای دیگران نیز طالبند. به خدابگردید، توبه کنید و عذر تقصیرات خود را به پیشگاه ذات اقدس الهی تقدیم نمایید. شما چه چیزی در اختیار دارید؟ اگر درست بیندیشید خواهید دید که غیر از آنچه فکر می کنید، هستید. ادب حضور حق را کسب کنید، به سانی که پیشینان شما کسب کرده اند. شما در مقابل مردان خدا حکم مختانی (نامرد) را دارید که اطاعت از فرمان نفس و شهوت را بر هر چیز دیگر ترجیح می دهند.

دلیری و شجاعت در اجرای اوامر خداست. گفتار دانشمندان و حکماء را سبک نشمارید، گفتار این بزرگان داری درد ها و ثمره وحی خداوندی است، بدین معنی حال که پیغمبری به پایان رسیده و پیغمبر زنده وجود ندارد، علماء جانشینان انبیاء هستند، اگر از آنان صادقانه پیروی نمودید، همچنانست که از انبیاء تبعیت کرده باشید. و هرگاه علمای عامل را ملاقات کردید در حکم دیدار انبیاء است. با علمای عامل همنشینی کنید، چه در مصاحبت با آنان برکت وجود دارد. اما از همنشینی علمای غیر عامل جداً پرهیز نمایید، چون صحبت چنین عالماتی شومی و بدبختی به بار می آورد.

هرگاه با کسی که از نظر علم و تقوا از تو برتر است، مصاحبت نمودی مطمئن باش که صاحب فیض و برکت خواهی شد. و هرگاه با کسی که از لحاظ سن از تو بزرگتر است و علم و تقوا ندارد، همنشین شوی، بدان جز بدبختی و پشیمانی چیزی عایدت نمی شود.

در تمام اعمال رضای خدا را منظور بدار، در برابر رضای خداوند رضای مردم رابه چیزی مشمار، عمل برای جلب غیر خدا کفر است و ترک عملی به خاطر خشنودی خلق ریا و نفاق است. هر کس نسبت به این مسائل آگاه نباشد، و غیر از این عمل کرد دچار هوی و هوس شده است. به زودی مرگ فرامی رسد و هوس و آرزوها را خواهد برید.

شگفتا! وای بر تو! به سوی خدای عزوجل برگرد، و غیر از او را از دل بران. رسول اکرم (صلی الله علیه وسلم) فرموده: «**صَلُّوا إِلَيَّْ يَبْتَئِكُمْ وَبَيْنَ رَبِّكُمْ سَعْدَةٌ**». (بدانچه میان شما و خدای شماست ببینید و سعادت مند گردید). صفای قلب را بین خود و خدا بار عایت احترام و بزرگداشت صالحین به دست آورید.

(یا غلام) اگر نزد خود، میان توانگر و فقیر، تمایزی قائل شدی، بدان که در اشتباهی و بفلاح و رستگاری نرسیده ای. فقرای صابر و شکیبیا را محترم بدار و از برکت دیدار و مجالست آنان بهره بگیر، رسول اکرم (صلی الله علیه وسلم) فرموده است: «**الْفُقَرَاءُ الصَّابِرُ جُلَسَاءُ الرَّحْمَنِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ**» - (درویشان صابر و شکیبیا در روز قیامت همنشینان خداوند رحمان اند). امروز قلباً و باطناً با خدای خود همنشینند و فردا با کالبد و بدن.

آنها کسانی هستند که مهر دنیا را از دل بیرون کرده اند، و فقر را در نهایت صبوری و توانگری برگزیده اند. هرگاه مؤمنی بدین پایه رسیده، آخرت، خویش را نامزد او می کند و خود را بدو عرضه می دارد. به مجرد این که همین مرحله را با موفقیت گذرانند، از آن نیز می گذرد و جز لقای ذات حق چیزی رانمی خواهد. چگونه می تواند از آفریدگار بگذرد و دل به آفریده بندد؟ تمام طاعات و عبادات خود را تسلیم حق می کند، و با بالهای صدق به سوی مولا پرواز می نماید. از قفس بدن خارج می شود و به آفریدگار وجود می پیوندد، رفیق اعلی رومی طلبد، آن که اول است و آخر، و آنکه ظاهر است و باطن. در برج قرب حق فرود می آید، همانجائی که حق سبحانه و تعالی درباره اش می فرماید: «**وَأَنَّهُمْ عِنْدَنَا لَمِنَ الْمُصْطَفَيْنِ الْأَخْيَارِ**» - (آنان در نزد ما نیکوکاران برگزیده اند). دلهای آنها باما، معانی و اسرار آنان باما، و تمام همشان باماست، در دنیا و آخرت نزد ما برگزیده گانند.

هرگاه این مراحل برای قومی حاصل شد، دنیا و آخرت در دیدگاهشان بیهوده جلوه نمی کند. تمام اسرار آسمانها و زمین در دل آنان پبچیده می شود، و از دید قدرت الهی آنها را موجود، از دیدگاه غیر خدایانی می دانند. اگر از روزی دنیوی چیزی نصیب آنان شد، استفاده از آن را بر حالت بشری حمل می کنند، چراکه هر انسانی ناگزیر است غرایز انسانی رابه طریق شرعی و معقول ارضاء نماید. قسمتهای مقسوم خود را به خاطر تسلیم بخواست و قضای خدابه دست می آورند، و آنچه بهره آنان شود، با رعایت حقوق شرعی و زهد برمی گزینند، نه صرفاً به خاطر ارضای شهوات نفسانی. تمام احکام ظاهری شرع در جمیع احوال در نظرشان محفوظ است، هیچ گونه بخل و حسادتی نسبت به خلق ندارند، درقبال قرب خداوند تمام مخلوقات و موجودات به اندازه ذره آنان وزن و ارزش ندارد.

تا وقتی که به دنیا علاقه مندی، وصلت آخرت برایت ممکن نیست، و تا زمانی که با آخرتی، اتصال بامولا برایت مشکل است. پس عامل واقعی باش و از جاهل بگریز، از کسانی مباش که به دلیل اعمال ناپسند خود مشمول گمراهی خداوند شده اند.

از جمله وسایل رسیدن به حق مجالست فقراء و درویشان است، و دستگیری دیگران. آیا می دانی که انفاق و صدقه معامله با خداست، خدائی که کریم و غنی است؟ آیا کسی که با کریم و غنی معامله کند دچار ضرر و زیان می شود؟ تودر راه خدا نره ای انفاق کن و در مقابل کوهی دریافت نما، قطره ای به خاطر خدا ببخش و در عوض دریائی بستان. او خدائست که هم در دنیا و هم در آخرت اجر و پاداشت را خواهد داد.

(یا قوم) وقتی که با خدا صادقانه معامله نمودید، کشت و زرعتان پر برکت، و جویبار هایتان پر آب می گردد و درختان شما پر بار و برگ می شود.

امر به معروف ونهی ازمنکر رابه جای آورید، دین خدا را بدینوسیله یاری نمائید. صادق کسی است که صداقت وی با دوام وهمیشگی باشد، هم درظاهر، هم درباطن! درخوشی وناخوشی وسختی.

نیازمندیهای خود را از خدا بخواهید نه از غیر او، واگر ناچاربودید که به خلق رجوع کنید، دردل و باطن خدا را در نظر داشته باشید. اگر حاجت شمارا برآورده کردند یانکردند، همه رازخدا بدانید، معطی ومانع حقیقی فقط ذات حق است.

قوم راستان اندیشه روزی رازدل بدرکردند، زیرا می دانند روزی مقدر است، ودرزمان معلوم خود خواهد رسید. لذا بیهوده طلبی راترک کرده و فقط به خدا متوسل شده اند. به خاطر قرب حق از تمام اشیاء اظهار بی نیازی واستغناء نموده اند. وقتی که بدین مرتبه رسیدند خود قبله آمل دیگران می شوند، آنان نیز بادست باطن ورضا، دیگران رادستگیری وراهبری می کنند! یکی ازین بزرگان فرموده: بندگان حقیقی خدا کسانی هستند که بندگی آنان تنها به خاطر رضای حق است، نه دنیا را می خواهند ونه در بند آخرت می باشند. از خداتنها خدا رامی طلبند.

خداوند جمیع بندگان خود را به درگاه رحمت خود راهنمایی فرما، واین سؤال وخواست ابدی ماست. اما قدرت و اراده در دست توست.

خدای عَزَّوَجَلَّ آنچه راکه درباره بندگان صلاح بداند انجام می دهد، هرگاه قلب به صدق و صفا روشن گردید، از رحمت و عنایت الهی برخوردار شد. یکی از بزرگان فرموده: چه کسی به جز صدیقین و راستان، اعمال نیکو را به حد کمال انجام می دهد و از ارتکاب گناهان جداً دوری می کند؟ صادقان راه حق از گناه کبیره وصغیره بدورند، ترک شهوات کرده وحتی از مباح نیز خود داری می نمایند و فقط حلال مطلق راطلب می نمایند. صدیق، شب وروز به یاد خدا و بخش اعظم اوقات خود را در عبادت پروردگار می گذراند. از عادات معمولی می گذرد، در نتیجه (به اذن خدا) به خرق عادت و تصرف باطنی دست می یابد. از جایی که گمان نمی برند روزی پاک نصیب آنان می گردد و به استفاده از آن مأمور می شوند. نیازهای درونیشان کاستی می یابد، و تمام اشیاء در نظرشان صفا و زیبایی پیدا می کند. بر عدم انجام خواستههایشان صابرند و در تمام احوال در برابر سؤالهائی که مورد قبول واقع نشود و در مقابل خواستهائی که جواب رد شنوند، لب به شکوه و شکایت نمی گشایند و در اعمال خویش خلوص بیشتری اظهار می نمایند، هر چند چنان مردود شده باشند که گویامؤمن و موحد نیستند، اما با این همه شکبیا و صابرند و می دانند که درمان تمام دردها، صبر و بردباری است و صفای قلب و وسیله قرب همانا صبر بر ناکامیها می باشد، در نتیجه این رفتار خیر و برکت خداوندی به سوی آنان سرازیر می گردد. و در این حال است که مؤمن واقعی از منافق تشخیص داده می شود، و مخلص از ریاکار، و شجاع از ترسو، و ثابت و پایدار از ناپایدار، صابر از عجول، و محقق از باطل، و صادق از دروغگو، و دوست از دشمن، و پیرو از بدعت گذار جدامی گردد.

بشنو گفتاریکی دیگر از بزرگان را: مانند کسی باش که بر شدت تلخی دوا صبر می کند، به امید بر طرف شدن بلا. تمام بلاها و بیماریها به علت اعتناء به خلق و تصور سود و زیان از آنان است و تمام درمانها در بی توجهی به سود و زیان خلق و ثبات در برابر مقدرات است.

برتری بر خلق و ریاست بر آنان را مطلب، قلب خود را در پیشگاه خداوند از آلودگیهای مادی پاک گردان، هرگاه این امر برایت حاصل شد، به مقامی خواهی رسید که در صف انبیاء و شهداء و صلحاء جای داشته باشی، و هرگاه بر این حال دوام داشتی، به بزرگی و عظمت مقام نایل می شوی. نفع و سود اعمال به سویت بر می گردد، آنچه که باید و شاید به تو عطامی شود. محروم کسی است که از شنیدن این گفتار و عمل و ایمان بدان بی بهره است.

ای مشغولین به زندگی ظاهری، توانگری دنیا نزد من است، سودهای زیادی نزد من است، و کالاهای آخرت نیز نزد من است. من منادی ایمان و مالک کالای آخرتم. هر کس سزاوار هر چه باشد حقتش ادا می شود. از متاع آخرت به تنهائی

استفاده نمی‌کنم، زیرا کریمان هیچ‌گاه به تنهایی نمی‌خورند. هرکسی بر بزرگواری خدا اطلاع حاصل کرد، می‌بیند که نزد خداوند بخل نیست. هرکس خدا را شناخت، غیر خدا در نظرش سبک و بی‌مقدار می‌شود. بخل از هوای نفس است، و نفس شخص عارف در مقایسه بانفس دیگران حکم مرده‌ای را دارد. نفس مطمئنه عارف در انتظار بخشایش الهی و ترسان از عقوبت خداوندی است.

بارخدايا از آنچه که روزی مردان پاک درگاهت کردی، ما را نیز نصیبی ده، آمین.

«وَأَتْنَا فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً وَفِي الْآخِرَةِ حَسَنَةً وَقِنَا عَذَابَ النَّارِ».